

ВЛАСОВДЕНЬ

Абонаментъ:

За година — 30 лева

За 1/2 година — 15 лева

Отдѣленъ брой 1 лв.

АДРЕСЪ НА ФЕДЕРАЦИЯТА:

ХРИСТО ГЕРЕЖКОВЛИЕВЪ

уч. „Каменни“ — Хасково

Адресъ на бюлетина:

Печатница „ЧИКАГО“

за „Власовденъ“

Хасково

Органъ на земеделската професион. конфедерация въ Българ.
ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ МЕСЕЧНО

СБИРКАТА НА 29 ЯНУАРИЙ

На 29 т. г. се състоя сбирката на председателитѣ и касиеритѣ на власовденскитѣ дружества въ Хасковска околия.

Въпреки лошото време и падналиятѣ дебелъ снѣгъ сбирката бѣ добре посещена. Освенъ тритѣ квартални дружества въ Хасково, бѣха представени съ делегати и селата: Брѣгово, Жълти брѣгъ, Стамболово, Войводово, Коноушъ, Старо село, Тракиецъ и Крепостъ.

Секретаръ касиера на околийската ведерация докладва за финансовото положение на федерацията и конфедерацията. Констатира, че много дружества не само не сж внесли никакви вноски и помощи, но има да плащатъ и голѣми суми за в „Власовденъ“. Само Хасковска околия дължи отъ абонати надъ 8,000 лева, а отъ цѣла България има за прибиране около 20,000 лв. отъ неиздѣлжени абонати. Изказа благодарностъ къмъ Брѣговското дружество — Хасковска околия и дружеството въ с. Дерменци — Луковитско, които на нѣколко пѣти сж изпращали крупни суми за помощъ.

Неизправността на абонатитѣ и дружествата е причина организацията ни да има близо 6,000 лв. задължения. Апелира къмъ редовностъ въ изплащането на задълженията, ако искаме организацията да се развие.

Последва докладъ отъ редакционния комитетъ. В. „Власовденъ“ завършва годината си съ 14 броя вмѣсто обещанитѣ 24. Главната причина за това е лошото финансово положение на организацията — нѣмало е навреме средства за печатъ. Едногодишната практика доказва, че при 30 лева абонаментъ, даже при днешния тиражъ отъ 1300 екз., вестникътъ може свободно да излиза не два пѣти, а три пѣти въ месеца, стига абонатитѣ и приятелитѣ да бждатъ изправни. За съжаление едва 1/4 отъ тѣхъ сж такива.

Пречка за добрия вържежъ е било и липсата на постояненъ уредникъ на вестника.

Апелира се къмъ дружествата и съидейницитѣ да събиратъ абонати, а къмъ длъжницитѣ — да се отчетатъ незабавно.

Въ разискванията по горнитѣ доклади, К. Янчевъ — Хасково, предложи да се назначатъ платени постоянненъ редакторъ и организаторъ (агитаторъ).

Г. Кирчевъ — с. Жълти Брѣгъ. Да се назначи човѣкъ, който да урежда вестника. Платенъ агитаторъ не може да се издържа, но дружествата на свои разноси да искатъ оратори, като имъ плащатъ само пѣтнитѣ пари. Ведерацията да праща на свои средства оратори въ села, дето нѣма дружества.

А. Вълчановъ, Хасково — Организацията не може да има платенъ организаторъ.

Д. Йордановъ, с. Стамболово — Да не бързаеме, а да работимъ упорито и дълбочаваме своята работа. У нашитѣ по първи хора има достатъчно идеализъмъ за да се отзоватъ на поканата на всѣко дружество, стига да бждатъ поканени. Да се засили организационния животъ, като се свикватъ по чести околийски сбирки.

Д. Стояновъ, с. Стойково. Датата на сбиркитѣ да не се оповестява чрезъ вестника, защото нѣкои партии нарочно насрочватъ на сжщата дата свои събрания за да кжсатъ хора и пречатъ на нѣкои още неоформени наши съмишленици да идватъ при насъ.

Следъ разискванията по докладитѣ, делегатътъ на кварталното дружество отъ уч. Ручока, Поройни и Градински събщи, че презъ изтеклата година тѣхното дружество е направило въ полето голѣма чешма и кладенецъ 15 м., циментиранъ на цѣло, съ отлична и изобилна вода. Изразходвали около 12 хиляди лева, вънъ отъ труда на членоветѣ. Кладенецътъ е изкопанъ на подарено мѣсто (около 1 декаръ)

отъ власовденеца А. Вълчановъ — членъ отъ контролния съветъ на федерацията.

Въ свръзка съ това се наблегна на обстоятелството, че най-добре жи вѣятъ и работятъ ония дружества, които сж си начертали на мѣстна почва постигането на една или друга практическа целъ, въ кръга на своитѣ възможности и духа на движението. Така се култивиратъ навици къмъ самоинициатива и колективно творчество въ живота, благодарение само на които може да има напредъкъ. Власовденцитѣ не трѣбва да очакватъ нѣкой да се съжали надъ тѣхъ и имъ подари щастие и свобода, а съ собстванни сили по пѣти на положителното творчество, да ги изградятъ вътре въ себе си и вънъ — въ обществото. „Лозето не ще молитва — иска мотика“.

Сбирката приключи, като взе следнитѣ решения:

До се свика на 19 февруари обща околийска сбирка въ Хасково съдневенъ редъ.

1) Докладъ на управителнитѣ тѣла.

2) Освобождение отъ отговорностъ старитѣ управителни тѣла и избиране нови.

3) Докладъ на делегатитѣ.

4) Тежкото положение на земеделцитѣ — производители.

5) Опредѣляне датата и дневенъ редъ на конгреса.

6) Разни.

Околийска сбирка

на 19.II.1933 год.

На 19.II.1933 год. 10 ч. сутринта въ клуба на федерацията се свика околийска сбирка на власовденскитѣ дружества отъ Хасковска околия съ дневенъ редъ:

1. Докладъ на управителнитѣ тѣла.

2. Освобождение отъ отговорностъ старитѣ управителни тѣла и избиране нови.

3. Докладъ на делегатитѣ.

4. Тежкото положение на земеделцитѣ — производители.

5. Опредѣляне дата и дневенъ редъ на конфедеративния конгресъ.

6. Разни.

Всички дружества да пратятъ колкото е възможно повече делегати и гости.

Отъ околийското бюро

Новитѣ данѣчни реформи

Вестницитѣ съобщаватъ, че нареденото отъ министерството на финанситѣ екзекутивно (насилствено) събиране на данѣцитѣ не дава резултати. Бирницитѣ екзекутори не сж събрали иикакви голѣми суми.

Въ министерството на финанситѣ обсждали новъ начинъ за събиране на данѣцитѣ. Той билъ подобенъ на начина, по който белгийското електрическо д-во въ София събирало такситѣ за осветление. На всички данѣкоплатци щѣло да се опредѣли споредъ платежоспособността имъ (!) по колко да внесатъ седмично или месечно въ разстояние на една година. Едни данѣкоплатци щѣли да внасятъ опредѣленитѣ имъ вноски направо на бирницитѣ, а на други — щѣли да се събиратъ по домоветѣ и заведенията. Вървало се, че тоя начинъ щѣлъ да даде добри резултати.

Отлични „реформи“ — нѣма какво да се каже. Следъ като се разбра, че скъсанитѣ черги и продупчени котли не струватъ пари, търсятъ се единъ отъ другъ по-хитроумни начини за измъкване пари отъ народа. Какъ да се не възхищава човѣкъ отъ изобретателността на нашитѣ управници! Неволно ми идва на умъ една стара приказка:

Имало едно време единъ царъ. Голѣмъ сребролюбецъ билъ. Отрупвалъ народа си отъ тежки данѣци, за да прибере всичкитѣ пари въ своитѣ каси. Народътъ опресѣлъ, оголѣлъ. Скоро и последната стотинка влѣзла въ царскитѣ каси. У народа нѣмало вече и пукната пара. Но царътъ не вѣрвалъ. Той сѣ се надѣвалъ по нѣкакъвъ начинъ да изчепка още нѣщо. Но — напусто. Най-после опиталъ и последното срѣдство: натоварилъ на една камила два товара злато и поржчалъ на камиларя да вика по пѣтища и мегдани, че продава златото заедно съ камилата за една пара.

Тръгналъ камиларътъ

отъ градъ на градъ, отъ село на село. Трупали се хората да гледатъ туй чудо, но никой не можелъ да купи к милата съ златото, защото въ цѣлата държава действително нѣмало даже една пара — царътъ билъ всичко прибралъ.

Камиларътъ се отчаялъ и тръгналъ обратно къмъ столицата да си предаде камилата съ златото на царя. Току предъ градскитѣ порти дотичала една бабичка — въ ржката си държала една пара — истинска пара! — и поискала да купи камилата. Но царскитѣ хора веднага я хванали и отвели при царя.

— Отъ де взе тая пара? — попиталъ жадно царя.

— Царю честити, — отвърнала бабата, преди 30 години, когато умрѣ моя старецъ, бѣхъ турила въ гроба му една пара, та да се откупи на оня свѣтъ отъ св. Петра. Като чухъ че камиларътъ продава такова богатство за една пара, спомнихъ си за нея и я изровихъ отъ гроба“.

— Бре, — извикалъ царя, — пѣкъ менъ до сега да не ми дойде на умъ, че тамъ може да се намѣрятъ пари! Скоро да се разровятъ всички гробища!“

Ако замисленитѣ „реформи“ въ финансовото министерство не дадатъ очакванитѣ резултати, съ какви ли нови изобретения ще бждемъ изненадани? Но нашитѣ управници нѣма защо да ровятъ старитѣ гробища, като царътъ отъ приказката. Достатъчно е да се поразшътатъ малко изъ главнитѣ улици на столицата — а кжде трѣбва да се влѣзе — г. финансовия министъръ добре знае, нали има „списъкъ съ адреси?“

Варовитото млѣко

за намазване овоцитѣ дървета

Мазането кората на овоцитѣ дървета съ варовито млѣко предпазва отъ напукване, държи я гладка, вследствие на което нѣма кжде да се криятъ вредителни насекоми. Освенъ това, бѣлата кора не се подава лесно на промѣната въ топлината, както естествената: